

BILD JENNY INGEMARSSON

Tjejer mår allt sämre och killar går om i gymnasiebehörighet

NYHETER ► SID 6-8

BILD ZANNA NORDQVIST

Anne-Marie Lindgren:
"Jag tror inte att Vänsterpartiets strategi kommer att fungera"

NYHETER ► SID 14-16

Måndag 5 oktober 2026 | WWW.ETC.SE

DAGENS ETC

EN RÖD DAGSTIDNING FÖR ETT GRÖNARE SVERIGE

Har man levt under Sovjets tumme kliver man inte frivilligt tillbaka, ens under hot.

SID 2 / LOTTA ILONA HÄYRYNEN

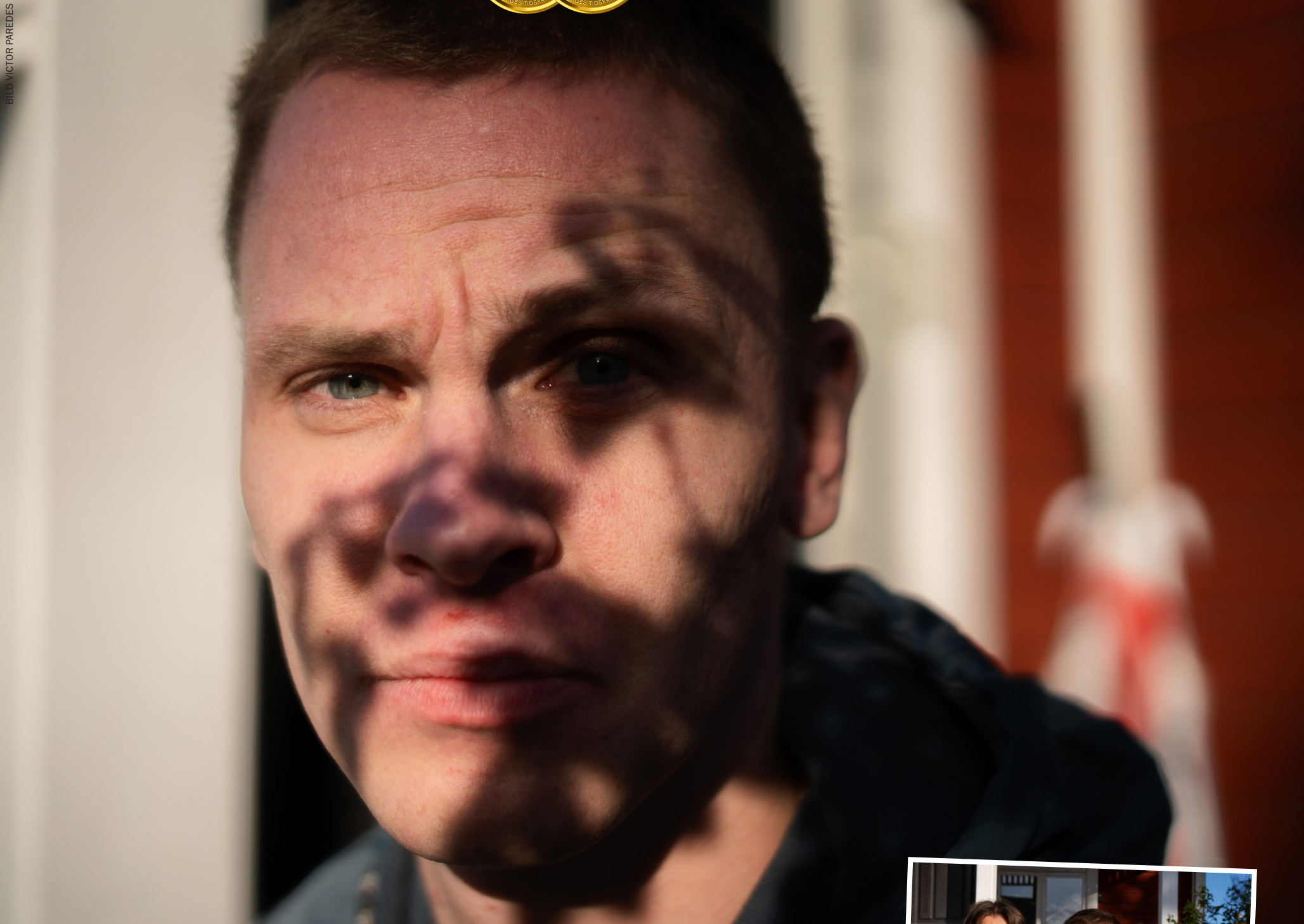

BILD VICTOR PAREDES

Niklas slogs i huvudet med en vodkaflaska:

”JAG HAR TVINGATS LÄRA MIG ALLT IGEN”

För 18 år sedan förändrades 15-årige Niklas Håkanssons liv för alltid. Efter attacken följde en lång kamp för att få den rehabilitering och det stöd han behövde. En kamp som familjen fortfarande lever med.

► SID 10-11

Slogs i huvudet med vodkaflaska:

NIKLAS LIV FÖRÄNDRADES FÖR ALLTID

- Kan aldrig komma tillbaka till ett normalt liv
- Familjen efterlyser ett starkare stöd för brottsoffer
- "Har tvingats lära mig allt igen"

Det var en februarikväll för 18 år sedan. I ett slag förändrades en hel familjs verklighet för alltid.

En 16-årig pojke slog med full kraft en vodkaflaska i bakhuvudet på då 15-årige Niklas Håkansson.

Niklas svävade mellan liv och död, men överlevde. Men han kommer aldrig att kunna klara sig själv och leva ett "normalt" liv.

Från att ha varit en vanlig familj mötte familjen Håkansson en helt ny tillvaro. Pappa Anders

och mamma Kinne var tvungna att själva från grunden lära sig hur det svenska samhället fungerar; vad gör kommunen och vad ska regionen hjälpa till med? Och hur fungerar LSS, Lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade?

Det allt överskuggande blev att med all kraft försöka få stöd och hjälp till Niklas så att han, som lagen förskriver, ska "få så goda levnadsvillkor som möjligt".

Över en natt hade hela familjen Håkansson och inte bara Niklas blivit brottsoffer,

en grupp som i den senaste valrörelsen tillsammans med gängen blivit en av de största valfrågorna. Men då har det mest handlat om juridik och straff.

När Anders och Kinne Håkansson tänker tillbaka minns de knappt rättegången.

– Han som slog Niklas hade erkänt, han var nyss fyllda 16, så det var klart att han skulle dömas till ungdomsvård i nio månader, säger mamma Kinne.

– Vi kom in salen med vårt målsägarbiträde och kände oss utanför. Där satt killen med sin toppadvokat, omgiven av anhängare och folk från socialen. Självtittade han bara ner i bordet och var frånvarande.

Viktigt med straff

För familjen Håkansson var det viktigt att förövaren, om än bara 16 år gammal, fick ett straff, att hans handlande hade konsekvenser.

– Först hade vi velat hänga upp honom i flaggstången för vad han hade gjort och vi tycker att det var fel att han bara fick nio månader och kom ut efter bara sex när han nästan mördade Niklas.

– Men det hade inte varit någon hjälp för oss om han hade satts i fängelse under en lång tid. Vi behövde en helt annan, mycket konkret hjälp för att kunna leva vidare med Niklas.

Det var en hjälp som inte kom från samhället, de var tvungna att ständigt kämpa för allt. Det började på sjukhuset.

– Niklas var efter intensivt inlagd i en månad på pediatrik avdelning där det var mest

Anders och Kinne Håkansson har två ytterligare söner utöver Niklas och har fått kämpa

småbarn och när det kommer en 15-årig kille så fungerade det inte. Vi var där dygnet runt. Men efter en månad kände vi att vi var tvungna att ta hem Niklas, säger Kinne.

– Men det fungerade inte hemma heller, Niklas blev allt mer ledsen och förtvivlad över sin situation, grät mycket och ville inte leva. Rehab fungerade inte heller och Niklas blev utskriven med läkarens hälsning att nu får han vara hemma och läka på sofflocket.

Kampen fortsatte men efter utskrivningen från sjukhuset ville regionen att Niklas skulle föras över till BUP, barn- och ungdomspsykiatri, eftersom han var deprimerad med panikångestattacker.

– På BUP var man frågande. Det här handlar om en kille

som blivit hjärnskadad och är i början sin nya fas – det är ingenting vi kan ta hand om. Och det är ju klart att det inte var psykiatrisk hjälp som Niklas behövde mest, säger Kinne.

Olika saker testades, men ingenting var anpassat efter Niklas behov. Bland annat kom han till en skolinriktad rehab som inte fungerade.

– Vi kände direkt att det inte kommer att vara rätt för Niklas. Han blev till slut förtvivlad, låste in sig på toaletten och ringde 112 för att få hjälp. En helt adekvat reaktion och han kunde inte vara kvar där, säger Anders.

Rehab i USA

Anders och Kinne Håkansson har försökt allt under åren fram till nu, bland annat en rehabilitering i USA,

Kinne Håkansson säger att många av åtgärderna som har satts in för Niklas inte har fungerat.

för att ta hand om sina barn.

men ingenting har fungerat riktigt bra. För familjen har det varit tufft, Niklas har två yngre bröder så det har gällt att kunna ge dem en bra uppväxt parallellt med att ta hand om Niklas. En av bröderna har också gått igenom avancerad sjukvård, två levertransplantationer, under tiden.

Den viktigaste hjälpen Niklas och familjen fått kommer från eldsjälarna som personligen engagerat sig i hans situation och hjälpt honom långt mer än vad deras jobb krävt. Samhällets organisationer har inte kunnat uppfylla sitt uppdrag och ta ansvar.

Idag bor Niklas på ett boende i Stockholm och har olika verksamheter, det han brinner

för att åka ut till skolor och hålla föredrag för eleverna.

– Jag berättar för dem om vad som hände mig i februari 2008 och om livet jag har idag. Jag har tvingats lära mig allt igen; att gå, äta, prata och jag kommer aldrig att bli den jag var innan, säger Niklas.

– Nu har jag ett uppdrag som känns meningsfullt och det är att föreläsa om hur lite mer förståelse eller en handling mindre kan förändra allt.

Synskada och dåligt minne

Niklas brottas idag bland annat med att han är nära blind på ena ögat, han har svårt med minnet och hans hjärna är skadad på flera sätt. Men hans utveckling har gått starkt framåt.

När vi träffar Niklas berättar han med stor glädje att han

”Först hade vi velat hänga upp honom i flaggstången för vad han hade gjort och vi tycker att det var fel att han bara fick nio månader.”

dagen innan varit ute på en föreläsning och vad han sagt. Det lyser om honom och han är full av entusiasm.

– Föreläsningarna håller honom uppe och han känner att han har en viktig uppgift, säger Kinne.

Magnus Lindgren är generaldirektör för stiftelsen Tryggare Sverige som bland

LÄS MER

På Niklas Håkanssons webbsida ettslag.se kan du läsa mer om honom och se videoklipp om händelsen 2008 och hans liv i dag.

Under Niklas hår går det att skymta ärrer som uppstod efter slaget.

Föreläsningarna om händelsen 2008 och livet efteråt betyder mycket för Niklas Håkansson.

BILDER VICTOR PAREDES

annat arbetar för att stödja brottsoffer. Han menar att samhället i hög grad svikit dem:

– Brottsoffer lyfts av polisen, politiker och en del yrkesgrupper för sina egna syften, snarare än för att ge den hjälp och det stöd som de behöver. Om man kokar ner det till brottsoffrens perspektiv är det andra saker som gäller.

– Hade man gjort det hade man kunnat se att visst är det viktigt för brottsoffret att gärningspersonen identifieras och får någon form av påföljd men det är ännu viktigare att man får stöd, att man får hjälp, information och ersättning och det är där det klickar. För många som för Niklas är det stora brister i den samordnade rehabiliteringen.

Debatten handlar hela tiden om något annat; fler poliser, nya lagar, hårdare tag men inte om brottsoffrets situation och behov.

Magnus Lindgren säger att ansvaret är helt klart:

– Kommunerna har det lagstadgade ansvaret och här blir det intressant, i 25 år har man haft detta ansvar men när det gäller brottsoffer har socialtjänsten inte riktigt velat ta i detta på allvar. Det är kommunerna som ska ge hjälp och stöd till brottsoffren.

– Som brottsoffer ska man ha tur att träffa på rätt personer. Det här arbetet är uppbyggt på ideella organisationer och/eller eldsjälarna.

GUNNAR WESSLÉN
gunnar.wesslen@etc.se